ကျွန်တော့ဘဝဇာတ်ကြောင်း (၄)
ပထမပိုင်း(ကျောင်းသားဘဝ)

ကျွန်တော်နဲ့သူဇာလဲသဘောထားခြင်းမတိုက်ဆိုင်လို့ဇာတ်လမ်းပြတ်သွားရပြန်ပါတယ်။ ၁၉၉၈ အရေးအခင်းတွေဖြစ်လို့ကျောင်းတွေပိတ်ထားပြီးအနေဝေးသွားတာကတကြောင်း၊သဘောထားခြင်းတိုက်ဆိုင်အောင်ဘယ်တော့မှမကြိုးစားတတ်တဲ့ကျွန်တော့အကျင့်ကြောင့်၄င်း၊ သူဇာနဲ့ပြတ်သွားပါတော့တယ်။စိုးစိုးနဲ့တုန်းကလောက်မခံစားရပေမဲ့သူမရဲ့အပြုအစုနဲ့ကျွန်တော့လီးကြီးကိုစိတ်ပါလက်ပါအားရပါးရဆွဲကာဆွဲကာစုပ်ပေးတတ်တဲ့သူမရဲ့နှုတ်ခမ်းသေးသေးအစုံကိုတော့လွမ်းနေဆဲပါ။

ကျောင်းကြီးကလဲပိတ်ထားတော့ကျွန်တော့အတွက်တော့အလွန်ပြင်းစရာကောင်းပါတယ်။အောင်အောင်ကတော့သူ့စော်ဖြစ်တဲ့ငယ်ငယ့်အိမ်နဲ့ကနီးတော့အလုပ်ဖြစ်နေပြီးကျွန်တော့မှာတော့စော်လက်မဲ့နဲ့မို့ကိုယ့်လက်ကိုဘဲအားကိုးနေရပါတော့တယ်။တနေ့အောင်အောင်တို့နဲ့အတူရန်ကင်းအခန်းကပြိုင်ဘီးကိုယ်စီနင်းလာရင်းဒီးဒီးတို့အုပ်စုနဲ့စတွေ့ပါတော့တယ်။

–ဟေ့ကောင်၊မောင်မောင်ဟိုရှေ့ကအုပ်စုမိုက်တယ်ကွ၊ဇာတ်လမ်းလုပ်ရအောင်၊ချာတိတ်လေးတွေချည့်ဘဲကွ။

အောင်အောင်ပြောသောနေရာကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ကျွန်တော့ရင်ထဲမှာလမင်းတစ်စင်းတော့သာပြန်ပြီကောရယ်လို့တွေးမိလိုက်ပါတော့တယ်။အောင်အောင်အား–

––အေး–အေး၊ဟုတခွန်းသာပြောလိုက်ပြီးစက်ဘီးကိုကောင်မလေးများရှိရာသို့ဦးတည်လိုက်ပြီးရှေ့မှနင်းထွက်လိုက်မိသောအခါမှာတော့အောင်အောင်ထံမှအံသြတကြီးနဲ့ကြည့်နေတာကိုတွေ့လိုက်ရပါတော့တယ်။

–ဟေ့ကောင်၊ငါ့ကိုစောင့်ပါဦးဟ၊မင်းဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ။ဟုလှမ်းမေးနေသောအောင်အောင့်အားအဖြေပင်မပေးနိုင်တော့ဘဲကောင်မလေးအုပ်စုရှိရာသို့သာဦးတည်နင်းလိုက်မိ၏။ အနားရောက်သည်နှင့်စက်ဘီးဘရိတ်ကိုအားကုန်ဆွဲပြီးတိုက်လုမတတ်ကပ်ခါရပ်လိုက်သောအခါမှာတော့––

–အမေ့

–အောင်မလေး၊လူကိုမမြင်ဘူးလား၊

–မျက်စိမပါဘူးလား၊ နှင့်တယောက်တပေါက်ရန်တွေ့သံတွေစီကနဲနေအောင်ထွက်လာပေမဲ့အားလုံးကိုတချက်ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီးသူမထံအရောက်မှာတော့ကျွန်တော့မျက်လုံးတွေရပ်တန့်သွားပါတယ်။သူမကလဲကျွန်တော့အားပြန်ငေးကာကြည့်နေမိပြီးခဏမျှငြိမ်သက်သွားပါတော့တယ်၊ပြီးတော့မှသူမအားစိုက်ကြည့်လျှက်–––

––ဆောရီးဗျာ၊ဘရိတ်ကသိတ်မကောင်းလို့ပါ၊လန့်သွားရင်တောင်းပန်ပါတယ်။ဟုပြောနေရင်းမှာဘဲအောင်အောင်ရောက်လာပါတော့တယ်။သူမတို့အုပ်စုထဲမှတယောက်က––

–လာလုပ်မနေနဲ့၊ဒီဇာတ်လမ်းတွေရိုးနေပြီ၊ပြန်တော့။

–တခါတလေကြတော့လဲရိုးရိုးလေးဘဲကောင်းပါတယ်၊ဒီလိုနဲ့ရသွားကြတာတွေလဲမနဲပါဘူး၊

–တော်ပါလူပုံတွေကိုကရှုပ်မဲ့ရုပ်တွေ၊သွားကြမယ်ဟေ့၊ထပ်လိုက်မလာနဲ့နော်၊ဟုပြောရင်း

ရန်ကင်းဈေးထဲဝင်သွားကြပါတော့တယ်၊သူမမျက်နှာပေါ်မှာတော့အားနာသည့်အရိပ်အယောင်များပေါ်နေကာသူမ၏သူငယ်ချင်းများဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့လိုက်ပါသွားရင်းကျွန်တော့အား၂ခါ၃ခါလောက်လှည့်ကြည့်သွားလေ၏။

--မောင်မောင်၊အိုကေမဲ့ပုံဘဲ၊လိုက်စုံစမ်းရမလား။

-အေးကွာ၊ငါတို့ညီညီ့ဆီသွားမေးကြတာပေါ့၊ဒီကောင်ကရန်ကင်းကြမ်းပိုး၊သူသိမှာပါ။ ဒါနဲ့ဘဲညီညီ့ကောင်းမှုနဲ့အားလုံးသိရပြီးတဲ့နောက်တနင်္ဂနွေနေ့မှာသူမတို့တက်လေ့ရှိတဲ့ကျောက်ကုန်းကချပ်(ချ)မှာအောင်အောင်နဲ့အတူသွားစောင့်ကြပါတော့တယ်။

ခဏအကြာမှာတော့ချပ်(ချ)အထဲမှဆူညံစွာတယောက်တပေါက်ငြင်းခုံရင်းထွက်လာသောသူမတို့အုပ်စုကိုတွေ့လိုက်ရပါတော့တယ်။သူမတို့အုပ်စုကျွန်တော်တို့နားရောက်တဲ့အခါမှာတော့အသံများချက်ချင်းတိတ်သွားပြီးအချင်းချင်းလက်တို့ကာတီးတိုးပြောဆိုရင်းပြုံးစိပြုံးစိလုပ်ခါသဘောကျနေပုံရပါတယ်။

--ဟိတ်တို့ကိုမှတ်မိလား၊ဟိုနေ့ကစက်ဘီးနဲ့တိုက်မိမလိုဖြစ်သွားတာလေ၊ဟုပြောရင်းကျွန်တော်အစပြိုးလိုက်ပါတယ်။ဒီလိုနဲ့ဘဲအဲ့ဒီနေ့ကနေ့ ကျောက်ကုန်းထိပ်က -ကြည်နူးရိပ်-မှာနေ့လည်စာစားရင်းဇာတ်လမ်းစခဲ့ပါတော့တယ်။

အဖေကနိုင်ငံခြားသား၊အမေကအင်ဂလိုအင်ဒီးရန်းနဲ့စပ်ကြထားတဲ့သူမဟာအသားလေးများဝင်းဝါနေပြီး၊ရီလိုက်ရင်ညာဖက်ပါးတဖက်ထဲမှပါးချိုင့်လေးပေါ်လာတတ်လေ၏။သူမ၏ကိုယ်လုံးလေးမှာ၊နို့ကြီး-နံပေါ်-ဖင်လုံး-ဖြောင့်စင်းလေးဖြစ်၏။သူမ၏နို့လေးမှာသူမ ၁၅ နှစ်ဆိုသောအသက်အရွယ်၊သူမဘော်ဒီလေးနှင့်စာရင်ကြီးသည်ဟုထင်ရပေမဲ့ကျွန်တော့အတွေ့အကြုံအရ ၃၂ လက်မလောက်သာရှိမည်ဟုခန့်မှန်းရပြီး၊ဗိုက်သားလုံးဝမရှိဘဲချက်မှဆီးခုံထိတိုင်ဖြောင့်တည်းနည်းပါးချပ်ရပ်နေကာအောက်ဆုံးနံရိုးလေးများရေးရေးလေးပေါ်နေသည်ကိုသူမအကျီခါးမှလွတ်သွားတိုင်းဝင်းကနဲ၊ဝင်းကနဲတွေ့နေရ၏။ဖင်လုံးလေးမှာလဲမြန်မာမကလေးများကဲ့သို့ဘေးကားထွက်မနေဘဲနောက်သို့သာကော့ကာလုံးထွက်နေသည်မှာလဲဖင်ကြားတလျှောက်စအိုပါမကျန်လျှက်တတ်သောကျွန်တော့အကြိုက်ဖြစ်လေ၏။

သူမနှင့်ကျွန်တော်မှာညနေတိုင်းလမ်းလျှောက်ရင်းကျွန်တော့အခန်းမှာချိန်း၊ချိန်းတွေ့ကြ၏။သူမကတော့တကယ့်ကိုအရိုင်းလေးဖြစ်ပြီးကျွန်တော်စည်းရုံးလျှင်စည်းရုံးသလိုနောက်မှပါလာတတ်သည်။အသက်က ၁၅ နှစ်၊အတွေ့အကြုံကမရှိ၊ ကျွန်တော်ပေးသောအထိတွေ့မှာမျောနေပြီးသူမ၏နှုတ်ခမ်းလေးကိုမပွင့်တပွင့်ဟကာမျက်လုံးလေးများစင်းပြီးငြိမ်ခံနေတတ်၏။

၂လလောက်အကြာမှာတော့သူမ၏တကိုယ်လုံးအားကျွန်တော့၏လက်များနှင့်အလွန်ရင်းနှီးယဉ်ပါးသောအခြေအနေကိုရောက်ခဲ့ပါပြီ။ခုံးထနေသောသူမ၏ဆီးစပ်လေးနှင့်မဟာတဟာလေးဖြစ်နေသောသူမ၏အဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးမှာကျွန်တော့၏စအိုပါမကျန်လျှက်တတ်သောဝါသနာကိုအားပေးနေသလိုပင်ဖြစ်နေ၏။သူမ၏နို့အုံတဝက်လောက်ကိုကျွန်တော့ပါးစပ်ဖြင့်အပြည့်ငုံထားပြီးဆွဲကာစုပ်လိုက်လျှင်ဖြင့်သူမ၏ရင်သားအစုံကိုကြွကာလက်၂ဖက်ဖြင့်ကျွန်တော့ခေါင်းကိုအတင်းဆွဲကာဖိကပ်ထားပြီးတဟင်းဟင်းဖြင့်ရစ်သံပေးကာဖီလင်အပြည့်တက်တတ်သောသူမကိုကျွန်တော်အချစ်ပိုမိ၏။တဖြည်းဖြည်းသူမနှင့်ကျွန်တော်အရမ်းရင်းနှီးလာပြီးသူမကိုဂွင်းတိုက်နည်းသင်ပေးကာကျွန်တော့၏နီညိုရောက်သမ်းနေသောလီးကြီးကိုသူမ၏လက်ကလေးများနှင့်မဆန့်မပြဲခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်၍စိတ်ပါလက်ပါဂွင်းတိုက်ပေးတတ်၏။

တရက်သောနေ့လည်ခင်းတစ်ခုမှာတော့ချိန်းတွေ့နေကြအတိုင်းအခန်းမှာချိန်းတွေ့ပြီး သူမကိုနွေးထွေးသောနှုတ်ဆက်အနမ်းများနှင့်အတူသူမ၏ထမိန်နှင့်အကျီ ကြယ်သီးများကိုအသာဖြုတ်လိုက်ပြီးလက်တဖက်ကသူမ၏နို့လုံးလုံးလေးအားဆုတ်နယ်ရင်းတဖက်ကသူမ၏ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်လေးအားခပ်တင်းတင်းလေးဖက်ထားလိုက်ပါတယ်။ပြီးမှသူမရဲ့ငုံဖူးနေတဲ့နှုတ်ခမ်းလေးကိုပြုတ်ထွက်မတတ်စုပ်ထားပြီးကျွန်တော့သွားများနဲ့မနာရုံခဲကာဖြေးဖြေးခြင်းပြန်လွှတ်ပေးလိုက်တဲ့အခါမှာတော့အိမ်မက်၊မက်နေရာမှနိုးလာသူပမာမျက်လုံးများမှေးစဉ်းနေရာမှကျွန်တော့အားရွှန်းလဲ့တောက်ပနေသောမျက်လုံးရွဲကြီးများနဲ့ကြည့်နေပါတော့တယ်။

ဒီးဒီး–မောင့်ကိုချစ်လားဟင်။မောင်ကတော့ဒီးဒီးကိုအရမ်းချစ်တာဘဲ၊ဒီးဒီးကိုအချစ်ဆုံး။

မောင်ဒီလိုပြောလာတာဘယ်နှစ်ယောက်ရှိပြီလဲ၊သူ့ရဲ့ဘယ်နှစ်ယောက်မြောက်ရီးစားမှန်းမသိဘဲနဲ့၊မောင်ကတော့ဒီးဒီးအတွက်အချစ်ဦးပါနော်၊မောင်နဲ့ဝေးရရင်သေတောင်သေမလားမသိဘူး၊မောင့်ရင်ခွင်ထဲမှာဒီးဒီးကိုယ်လုံးလေးမြုတ်နေအောင်ထည့်ထားပြီးမောင့်ခါးကိုအမြဲဖက်ထားချင်တာ။

မောင်ကလဲဒီးဒီးကိုငုံထားချင်တာ၊နို့လေးတင်ငုံရတာအားမရတော့ဘူး၊တစ်ကိုယ်လုံးငုံထားချင်တာ၊အချစ်ဦးဆိုတာပန်းဦးပန်ရတယ်တဲ့၊အတူတူနေချင်ပြီကွာ၊နောက် ၂ရက်ဆိုဒီးဒီးရာသီလာတော့မှာ၊ဒီနေ့တော့၅ရက်စာလောက်အကြမ်းချစ်လိုက်ရအောင်နော်။

မောင်နော်၊လူကိုများဘာအောင့်မေ့နေလဲ၊သူ့အရင်စော်တွေလိုများအတွေ့အကြုံရှိပြီးသားအောင့်မေ့နေလား၊ဒီးဒီးကအရိုင်းလေး၊မောင်ပေးတဲ့အထိအတွေ့မှာမြောမြောနေတာနဲ့တင်အရမ်းခံစားနေရတာ၊အိပ်ရာဝင်ရင်နေ့လည်ကမောင်ပေးခဲ့တဲ့အထိအတွေ့လေးတွေပြန်စဉ်းစားရင်းတော်တော်နဲ့အိပ်လို့မရဘူး၊

အဲ့ဒါကြောင့်မောင်ပြောတာ၊ဒီးဒီးအိပ်လို့ပျော်သွားအောင်မောင်ပိုကောင်းတဲ့အိပ်ဆေးပေးမလို့၊ပြီးမှကောင်းလွန်းလို့အိမ်မပြန်ချင်ဘူးဖြစ်သွားမယ်။

တော်တော့ကွာ၊ဒီးဒီးနားရှက်လာပြီ၊မောင်တော့မှာမောင်ရဲ့၊ပြန်ကြရအောင်နော်။

–အင်းပါဒီးဒီးရယ်၊ဒီတစ်ခါနမ်းပြီးရင်ပြန်ကြတာပေါ့ဟုပြောရင်းသူမရဲ့နှုတ်ခမ်းအစုံကိုကျွန်တော့ရဲ့နှုတ်ခမ်းအစုံနဲ့ဖိကပ်ကာကျွန်တော့လျှာကြီးအားသူမ၏ပါးစပ်အတွင်းသို့ထိုးမွှေလိုက်ရင်းလက်မှလဲသူမ၏တပိုင်းတစပြုတ်နေပြီဖြစ်သောဘရာစီယာကိုလုံးလုံးဆွဲကာချွတ်ချလိုက်ပါတော့တယ်။ဒီးဒီးမှာကျွန်တော့၏အနမ်းများနှင့်ကျွန်တော်ပေးသောအထိအတွေ့များတွင်စတင်မျောကာငြိမ်သက်သွားပြီးအသက်ပင်ရှူဖို့မေ့နေပုံရပြီးနှုတ်ခမ်းအစုံကိုမဟတဟလေးဖွင့်ကာအသက်ကိုခိုး၍ခိုး၍ရှူနေလေတော့၏။

သူမအားကုတင်ပေါ်သို့အသာလှဲချပေးလိုက်ပြီးပြူထွက်စပြုနေပြီဖြစ်သောနို့လုံးလုံးလေး ၂လုံးကိုအပြန်အလှန်စုပ်ပေးလိုက်ရင်းကျွန်တော့ခေါင်းကိုသူမ၏ချပ်ရပ်ဖြူဖွေးနေသောဗိုက်သားလေးတလျှောက်လျှက်ရင်းချက်ဖွေးဖွေးလေးဆီသို့ဦးတည်လိုက်ပါတော့တယ်။သူမ၏နို့လုံးလုံးလေးတွေရဲ့ဘေးမှာဒူးကိုထောက်ရင်းသူမရဲ့ချက်ဖွေးဖွေးလေးကိုကျွန်တော့လျှာကြီးနဲ့စလျှက်ပါတော့တယ်၊ ဒီးဒီးမှာဆတ်ခနဲတချက်တုန်သွားပြီးညည်းသံလေးများခပ်တိုးတိုးထွက်ပေါ်လာတာနဲ့အတူအရည်ကြည်လေးများစတင်ကျဆင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်းစောက်ခေါင်း၊စောက်ရည်ရနံ့များနှင့်အကြွမ်းတဝင်ဖြစ်နေသောကျွန်တော့နှာခေါင်းကသိလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲလက်တဖက်ကိုသူမရဲ့အတွင်းခံဘောင်းဘီအောက်မှလျှို၍အဖုတ်အမြှောင်း

လေးအတိုင်းအသာစမ်းကာရှရှလေးပွတ်ပေးလိုက်ပြီးလက်ခလယ်ကိုအဖုတ်အကွဲကြောင်းလေး၏အောက်ဆုံးမှအရသာဖူးလေးထိတိုင်ဖိပွတ်နှိုက်ဆွဲထုတ်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ချစ်ရည်ကြည်များပိုမိုကျဆင်းလာသည်နှင့်အတူတဟင်းဟင်းညည်းသံလေးများလဲပိုကျယ်လာသည်ကိုသတိထားလိုက်မိပါတော့တယ်။

ဟင့်–ဟင့်–ဟင့်–မောင်–ရယ်–ဒီးဒီး–အနေရခက်လိုက်တာကွယ်။မောင်ဒီးဒီးကိုဘာတွေလုပ်နေတာလဲဟင်၊–အာ့–အား၊တော်–တော်ပါတော့။

ဟုတားနေသည့်ကြားမှပင်သူမ၏ခါးအကြွကိုစောင့်ကာအောက်ခံဘောင်းဘီအားဒူးဆစ်အထိဆွဲချလိုက်ပြီးချက်မှတဆင့်ဗိုက်မွေးနုနုလေးတလျှောက်အကြမ်းလျှက်ခါသူမ၏အဖုတ်အသစ်စက်စက်လေးအပေါ်ပိုင်းနှင့်အရသာဖူးလေးအားနှုတ်ခမ်းချင်းတေ့စုပ်သလို၊တခါထဲမလွှတ်တမ်းစုပ်ထားလိုက်မိလေ၏။

အမေ့–––အား–မောင်–မောင်။ဟုသာညည်းတွားသံထွက်လာပြီးသူမ၏ဖေါင်းကြွနေသောအဖုတ်လေးအားဆတ်ကနဲ၊ဆတ်ကနဲနေအောင်ကော့ကာကော့ကာကြွပေးနေလေတော့၏။

ဒီးဒီးရဲ့အရသာဖူးလေးအားငုံလိုက်မိချိန်မှာတော့ဘာနဲ့မှမတူတဲ့အရသာထူးကိုကျွန်တော့လျှာကြီးကတဆင့်ခံစားလိုက်ရပါတယ်၊အရသာဖူးလေးအား၊အားရပါးရငုံစုပ်ပြီးမှဖူးနုနေသောအဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး၂ချပ်ကိုတလှည့်စီငုံစုပ်ကာမနာအောင်ခဲလိုက်သည့်အခါမှာတော့ဒီးဒီးမှာငိုသံပါလေးဖြင့်––––

မော––င်––မောင်––ရယ်–မောင့်သဘော၊မောင့်အလိုကျအတိုင်းပါဘဲ၊ဒီအတိုင်းအိမ်ပြန်ရရင်လဲဒီညတော့အိပ်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး၊မောင်ချစ်ချင်သလိုသာချစ်ပါတော့။ဟုနိုင်ငံခြားသွေးပါသူပီပီပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောလာပါတယ်။

ကျွန်တော့မှာစကားပင်ပြန်မပြောနိုင်၊နီရဲသောအဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး၂ခု၊ဖြူဖွေးနေသောပေါင်တံသွယ်သွယ်လေး၂ချောင်းနှင့်အမွေးနုနုလေးများဖြင့်ပြည့်နေသောစောက်ခုံမို့မို့လေးကိုမျက်လုံးကမခွာနိုင်သလိုကျွန်တော့လျှာကြီးကလဲခွာဖို့ငြင်းဆန်နေပါတယ်။ကျွန်တော့ကိုယ်ကိုစောင်းပြီးလျှက်နေရာမှသူမ၏မျက်နှာကိုခွကာဒူးထောက်လိုက်ပြီး၊ဒစ်ကြီးခါးသိမ်အရင်းတုတ်၍ထွာဆိုင်မျှရှည်သောကျွန်တော့လီးကြီးကိုသူမရဲ့မျက်နှာထက်မှာဝဲနေစေပါတယ်။

ပထမတော့ဒီးဒီးကကျွန်တော့လီးကြီးကိုသတိမထားမိသေးပါ၊မျက်လုံးအစုံကိုမှိတ်ရင်းခေါင်းကိုဘယ်ညာခါရမ်းလျှက်နှုတ်မှလဲရစ်သံတက်နေပါတော့တယ်၊တချက်တချက်သူမခေါင်းရမ်းလိုက်တိုင်းကျွန်တော့လီးကြီးနဲ့သူမရဲ့အကြောစိမ်းလေးများထနေသောပါးပြင်၊လုံးဝန်းဖြောင့်စင်းသောနှာတံလေးနှင့်၂ခါ၊၃ခါလောက်ထိမိမှသူမရဲ့မျက်လုံးအစုံကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်ပုံရပါတယ်။ကျွန်တော့ရဲ့အကြောများဖေါင်းကာထောင်ထနေပြီဖြစ်တဲ့လီးကြီး၊အခြင်းခြင်းလိမ်လျှက်နေကြတဲ့လမွေးမဲမဲများနှင့်တွဲကျနေသောဥမဲမဲကြီးနှစ်လုံးကိုအမှတ်မထင်ဘဲသူမ၏မျက်နှာလေးဖြင့်နီးကပ်စွာတွေ့လိုက်ရတဲ့အခါမှာတော့––––

အို––ဟုသာအသံတချက်ထွက်လာပြီးမျက်နှာကိုတဖက်သို့လှည့်နေပါတော့တယ်၊ဒါပေမဲ့သူမကြာကြာတော့မနေနိုင်ပါ၊ကျွန်တော့လီးကြီးနဲ့သူ့အဖေါ်များကိုတချက်တချက်ခိုးကြည့်နေမှာသေချာပါတယ်၊သူမကအလိုက်တသိကျွန်တော့လီးကြီးကိုစုပ်မပေးတာကြောင့်ကျွန်တော့ဘာသာလက်တဖက်နဲ့နောက်ပြန်ကိုင်ကာသူမရဲ့ဖူးနုနေတဲ့နှုတ်ခမ်းလေးကိုအသာစမ်းရင်းနှုတ်ခမ်းအဝမှာအသာတေ့ပေးလိုက်ပါတယ်။ဒီးဒီးလဲမဝန့်မရဲဖြင့်လီးကြီးကိုအသာငုံထားပါတယ်။ဒစ်ကြီးကိုသူမ

နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေး၊ငုံမိသည်နှင့်တပြိုင်နက်ကျွန်တော့ဖင်ကြီးကိုအသာနှိမ့်ချကာသူမ၏အာခေါင်ထိတိုင်လီးကြီးကိုဖြေးဖြေးခြင်းသွင်းလိုက်ပါတော့တယ်။လီးကြီးကိုတဝက်လောက်အထိပြန်ထုတ်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့သူမရဲ့မကျွမ်းကျင်မှုကြောင့်သူမရဲ့သွားများနဲ့ကျွန်တော့ရဲ့လီးကြီးထိကာအနည်းငယ်နာကျင်သွားတာမို့အသာရပ်ထားပြီးလက်စဖြစ်တဲ့သူမရဲ့အဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းလေးကိုသာအကြမ်းလျှက်နေမိပါတော့တယ်။

ဒီးဒီးလဲတဖြည်းဖြည်းရဲလာပြီးသူမပါးစပ်ထဲရောက်နေသောကျွန်တော့လီးကြီးကိုနို့အေးချောင်းစုပ်သလိုမစုပ်တတ်စုပ်တတ်နဲ့စုပ်ကာပေးနေပါတော့တယ်။ကျွန်တော့စိတ်ထဲမှာတော့ပြီးမှသူမကိုလီးစုပ်နည်းလက်ချာပေးရဦးမယ်ဟုတေးမှတ်ရင်း ၆၉ ပုံစံမှထကာသူမ၏ဖြူဖွေးနေသောပေါင်နှစ်ချောင်းအားအသာဖြဲကာအရည်ကြည်များ၊ကျွန်တော့တံတွေးများနှင့်ပြည့်နေသောသူမအဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းလေးနားမှာဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ပြီးအဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးတလျှောက်ကျွန်တော့ဒစ်ကြီးနှင့်ပွတ်သတ်ကာ၊သူမ၏ကာမစိတ်များပိုကြွလာအောင်ဆွပေးနေလိုက်၏။

ငေ–မ–ာ–င်––မော–င်–ဝင်–ဝင်––သွား–ပြီလားဟင်၊ဒီးဒီးကြောက်လိုက်တာ၊ဗိုက်ကြီးသွားမှာလားဟင်၊တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင်ရှက်စရာကြီး။

မကြောက်ပါနဲ့ဒီးဒီးရယ်၊ဗိုက်လဲမကြီးဘာဘူး၊နာလဲမနာပါဘူး၊ခဏတော့နဲနဲနာတာအောင့်ခံလိုက်၊ပြီးတော့ပျောက်သွားမှာ၊ ဟုပြောရင်းသူမ၏အဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးထဲသို့ဆတ်ခနဲကျွန်တော့လီးကြီးကိုထိုးထည့်လိုက်ပါတော့တယ်။သူမရဲ့ကြွက်နားရွက်လေးများသဖွယ်ဖြစ်နေသောအဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးနှစ်ချပ်နှင့်အတူအတွင်းနှုတ်ခမ်းသားလေးများပါကျွန်တော့ဒစ်ကြီးနဲ့အတူအဖုတ်လေးထဲသို့တင်းကနဲဖြစ်ကာလိပ်ဝင်သွားလေတော့၏။

အ–မေ့––နာတယ်မောင်ရဲ့၊ခဏရပ်ထားပါဦး၊ရင်ခေါင်းထဲကိုအောင့်သွားတာဘဲ၊စပ်လဲစပ်နေတယ်၊အဖုတ်လေးကွဲများကွဲသွားလားမသိဘူး။ ဟုတုန်ရီသောအသံလေးဖြင့်ပြောရင်းလက်နှစ်ဖက်ကလဲအိပ်ယာခင်းကိုတင်းတင်းဆုပ်ကာမျက်ရည်ကြည်လေးများပင်စီးကြလာတာကိုတွေ့လိုက်ရတော့ကျွန်တော်၊ တော်တော်သနားသွားမိပါတယ်။ဒါပေမဲ့ဒီကိစ္စကသူလဲကောင်းကျွန်တော်လဲကောင်းမဲ့ကိစ္စမို့ညှာမနေနိုင်ပါ။

ကျွန်တော့ဒစ်ကြီးကိုအသာပြန်ထုတ်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့သူမ၏မျက်နှာကလေးမှာနာကျင်လွန်း၍ရှုံ့မဲ့နေရာမှနှစ်ပေါင်းများစွာစူးဝင်နေသောငုတ်ကြီးအနှုတ်ခံလိုက်ရသကဲ့သို့အရသာတွေ့သွားကာပြုံးယောင်သန်းလာပါတော့တယ်။ကျွန်တော်လဲမှန်မှန်လေးအချက် ၂၀ လောက်အသွင်းအထုတ်လုပ်ပေးပြီးနောက်ခါးကိုနွဲ့ပြီးအရှိန်ယူကာကျွန်တော့လီးကြီးသူမ၏အဖုတ်လေးအတွင်းအဆုံးမြုတ်သွားသည့်တိုင်ဆတ်ကနဲဆောင့်ထည့်လိုက်ပါတော့တယ်။

အို့–အ–အ–ရှီး–ဘုရားသခင်–ဟုအာမေတိတ်သံလေးထွက်လာပြီးသူမရဲ့ခန္ဓာကိုယ်အပေါ် ပိုင်းကိုဆတ်ကနဲကြွကာထထိုင်လိုက်ပါတော့တယ်။ကျွန်တော့မှာပုံစံပျက်သွားပြီးထွက်လုနည်းပါးဖြစ်သွားတဲ့လီးကြီးကိုလက်နဲ့အသာထိမ်းကာသူမအားအိပ်ယာပေါ် သို့ပြန်လှဲချပေးလိုက်ရင်း––––

ပြီးတော့မှာပါဒီးဒီးရယ်၊မောင့်လီးကြီးအဆုံးဝင်သွားပြီပဲ၊ဒီထက်ပိုနာစရာမရှိတော့ပါဘူး။

–အင်း–အင်း–မောင်ပြောသလိုဘဲထားလိုက်ပါတော့၊ဒီးဒီးတော့နာလှပြီ၊လုပ်လည်းမလုပ်ချင်တော့ဘူး၊ရင်တဲမှာလဲဟာတာတာကြီး၊အသက်ရှုရတာလဲမဝဘူး၊ဒီးဒီးကိုခပ်တင်းတင်းလေးဖက်ထားစမ်းပါမောင်ရယ်–––ဟုငိုသံပါလေးနှင့်ပြောကာကျွန်တော့ကိုယ်လုံးကြီးကိုသူမအပေါ်

ဆွဲချကာအတင်းဖက်ထားလေ၏။

ကျွန်တော်လဲအနေအထားပြောင်းကာသူမ၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းအားဘေးသို့အစွမ်းကုန်ကားစေ၍တေ့ထားသောလီးကြီးကိုအဆုံးထိဖိထည့်ကာသူမကိုယ်ပေါ်သို့မှောက်ချလိုက်၏။သူမ၏ဖြူဖွေးလုံးဝန်နေသောနို့လေးနှင့်နီရဲမာတောင်နေပြီဖြစ်သောနို့သီးခေါင်းလေးအားအပြန်အလှန်စို့နေရင်းမှန်မှန်လေးဆောင့်ပေးနေလိုက်ပါတော့တယ်။

ဒီးဒီးမှာအောက်နှုတ်ခမ်းကလေးကိုကိုက်ထားပြီးအကောင်းအဆိုးကိုတပြိုင်ထဲခံစားနေရသောမျက်နှာပေးမျိုးဖြစ်နေပါတော့တယ်။နှုတ်မှလဲညည်းသံလေးများပိုစိတ်လာပြီးအောက်မှသူမ၏ခါးလေးကိုကော့ကော့ပြီးဖင်လေးကိုကြွကာကြွကာပေးနေပါတော့တယ်။ကျွန်တေည်လဲအဖုတ်အသစ်လေးများနှင့်ကြုံလာတာများပေမဲ့ဒီးဒီးအဖုတ်လေးလောက်ကောင်းတာမျိုးမကြုံဘူးသေးပါ။ကျွန်တော့လီးကြီးတချောင်းလုံးမှာသူမရဲ့အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး၂ခုကြား၌တင်းကျပ်နေအောင်ဆွဲဆုပ်ထားသလိုခံစားနေရပါတော့တယ်။အဆုံးထိထည့်လိုက်တိုင်းကျွန်တော့ရဲ့အရည်ခွံမဲမဲကြီးများမှာသူမရဲ့အဖုတ်လေးအဝ၌စုပြုံတွန့်ကာကျန်ခဲ့ပြီးဒစ်ကြီးနှင့်အရသာဖူးလေးပွတ်ဆွဲမိလိုက်တိုင်းနှုတ်ခမ်းလေးကိုမပွင့်တပွင့်ဟကာခေါင်းလေးကိုမော့ပြီးခါးလေးပါကော့ကာကော့ကာနဲ့ကာမသုခကိုကောင်းကောင်းကြီးခံစားနေပါတော့တယ်။

ဒီးဒီးကောင်းရဲ့လား၊ဒီးဒီးရဲ့အဖုတ်လေးကတော့ရှယ်ဘဲ။မောင်တော့အရမ်းချစ်သွားပြီ။မောင့်လီးကြီးကိုဒီးဒီးအဖုတ်လေးကဆွဲဆုပ်ထားတာကောင်းမှကောင်း။

မောင်နော်၊ပေါက်ကရတွေမပြောပါနဲ့၊ဒီမှာရှက်လွန်းလို့၊စိတ်ညစ်နေရတဲ့အထဲ။

ရှက်တဲ့မျက်နှာလေးပြစမ်းပါဦး၊ဒီမှာဖြင့်လီးကြီးတန်းလန်းရှိသေးတယ်။ခုဏကတော့ဒီးဒီးမျက်လုံးလေးတွေမှိတ်ထားပြီးပြုံးနေတာမောင်တွေ့သားဘဲ၊ရှက်မနေပါနဲ့တော့မိန်းမရယ်––ဟုပြောလိုက်ရာအောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုကိုက်ပြီးစိတ်ဆိုးချင်ယောင်ဆောင်နေပေမဲ့မျက်နှာလေးကပြုံးကာနေလေ၏။

ကျွန်တော်လဲအရှိန်ပြန်ယူကာခပ်သွက်သွက်လေးဆောင့်ပေးလိုက်မိပါတယ်။သူမလဲအရှိန်ပြန်တက်လာပြီးမျက်လုံးများမှေးစင်းသွားကာကျွန်တော့ကျောပြင်ကိုသူမလက်သဲလေးများမြုတ်မတတ်ဖက်ထားပါတော့တယ်။တဖြည်းဖြည်းနဲ့သူမရဲ့အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းလာပြီး–––

မောင်မြန်မြန်လေးလုပ်–ပေး–ပါ–ဒီမှာဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိဘူး။နာနာလေးသာဆောင့်ဆောင့်ပြီးထည့်လိုက်စမ်းပါ။အား–ကျွတ်–ကျွတ်–ရှီး–––––

ရင်ထဲကခံစားချက်များပြင်းထန်နေလို့သာရှက်ရှက်နဲ့ကြိတ်မှိတ်ပြောလိုက်တဲ့စကားသံတိုးတိုးကိုကြားလိုက်ရတယ်ဆိုရင်ဘဲကျွန်တော့ရဲ့အရှိန်နှုန်းကိုမြှင့်လိုက်ပြီးအကြမ်းဆောင့်ရင်းအထက်အောက်ညှောင့်ကာပေးလိုက်ပါတယ်။၃ မိနစ်လောက်ကြာတော့သူမအဖုတ်လေးထဲမှာသူမရဲ့သုတ်ရည်များနဲ့ပြည့်သွားပြီးအနည်းငယ်ချောင်သွားပါတော့တယ်။

ဒီးဒီးရဲ့သက်ပြင်းတိုးတိုးကြိတ်ချသံကြားလိုက်ရပြီးသူမရဲ့လက်များနဲ့ကျွန်တော့ရဲ့ကျောပြင်ကြီးကိုအချက်တအားဆုတ်ကာလက်များပြေလျှော့သွားပြီးကျွန်တော့လည်ပင်းဆီသို့ရွှေ့လာကာသိုင်းဖက်ထားပါတော့တယ်။သူမရဲ့အဖုတ်ထဲမှလဲဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲကျွန်တော့လီကြီးကိုညှစ်တာခံစားလိုက်ရပြီး၊အရသာမှာဘယ်လိုမှဖေါ်ပြလို့မရအောင်ကောင်းလှပါတယ်။

သူမပြီးသွားတဲ့လက္ခာများကိုတွေ့လိုက်ရတော့ကျွန်တော်လဲပြီးအောင်အထူးကြိုးစားပြီးဆောင့်ကာဆောင့်ကာအကြမ်းလိုးလိုက်မိပါတယ်။အချက် ၂၀လောက်ဆောင့်အပြီးမှာတော့ဖွား

တော်ဖက်ကဝေဒနာတွေကိုဒီးဒီးရဲ့စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲသို့အထွေးလိုက်အန်ထုတ်ပြီးငြိမ်ကျသွားပါတော့တယ်။ကျွန်တော့သုတ်ရည်များစောက်ခေါင်းထဲဝင်သွားတဲ့အခါမှာတော့ကျွန်တော့မျက်နှာကိုငေးကြည့်ရင်းအကျေနပ်ကြီးကျေနပ်နေတဲ့သူမဟာမျက်လုံးလေးများပြန်မှေးစင်းသွားပြီးကျွန်တော့အားအတင်းပြန်ဖက်ထားလိုက်ပြန်ပါတယ်။ကျွန်တော်လဲသူမအပေါ်လုံးလုံးမှောက်ချကာအသက်ပြင်းပြင်းရှုရင်းသူမရဲ့နှဖူး၊ဆံစပ်၊နှာခေါင်းနဲ့ပါးပြင်တို့ကိုဖွဖွလေးနမ်းကာကြည်ဆယ်နေမိပါတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ဘဲတတိယမြောက်အပျိုစစ်လေးကိုလိုးခွင့်ရတဲ့မဟာကံထူးရှင်ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။တရက်မှာတော့ကျွန်တော်တို့ကိစ္စပြီးလို့နှပ်နေတုန်း-----

မောင်၊ဒယ်ဒီကဒီးဒီးကိုခေါ်နေတယ်၊မာမီကလဲလိုက်သွားပြီးဟိုမှာကျောင်းဆက်တက်ဖို့ပြောနေတယ်။မောင်နဲ့လက်ထပ်ပြီးမောင့်ကိုပါခေါ်သွားမယ်လေ၊လိုက်မယ်မဟုတ်လား။

မောင်ကအိမ်မှာတစ်ဦးထဲသောသားဆိုတာဒီးဒီးလဲသိသားဘဲ။မောင်လိုက်လို့ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ဒီးဒီးကအပြီးသွားမှာမဟုတ်လား။

--------ဟုငြင်းခုံရင်းနောက်ဆုံးမှာတော့သူမရဲ့ကွင်းလိုက်ပုံချွတ်ထားတဲ့ထမိန်၊အင်္ကျီများကိုကောက်ဝတ်ခါအခန်းထဲမှအပြေးတပိုင်းထွက်သွားကတဲကယနေ့ထက်တိုင်ပြန်မဆုံဖြစ်တော့ပါ။သို့ပေမဲ့အခုချိန်ထိတော့ **email / phone** အဆက်အသွယ်ရှိနေပါသေးတယ်။ကျွန်တော်ကညီမလေးတယောက်လိုဆက်ဆံပေမဲ့၊သူမကကျွန်တော်ပေးခဲ့သောအထိတွေ့၊အရသာဖူးလေးနှင့်အဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးတလျှောက်လျှက်ခဲ့သောကျွန်တော့လျှာကြီးနှင့်သူမတရှိုက်မက်မက်ကိုင်ကာဆော့ကစားပြီးစိတ်ပါလက်ပါစုပ်ပေးခဲ့သောကျွန်တော့လီးကြီးကိုမမေ့ပုံမရပါ။စကားစပ်မိတိုင်းပြန်အစဖေါ်ဖြစ်ကြပေမဲ့ကျွန်တော့ဖက်ကတော့ရိုးသားပါတယ်။သူ့ဖက်ကတော့ဘယ်လိုရှိမယ်ဆိုတာတော့ခန့်မှန်း၍မရပါ။မိန်းကလေးတွေရဲ့စိတ်ဆိုတာလဲအခက်သား၊ယခုထိတိုင်ကျွန်တော်နားမလယ်နိုင်သေးပါ။တိုက်ဆိုင်လို့သံသရာတစ်ကွေ့မှာပြန်တွေ့ကြရဦးမယ်ဆိုရင်ဖြင့်---------------------------

။ဝန်ခံချက်။အထက်ပါဖြစ်ရပ်များမှာကျွန်တော်စိတ်ကူးယဉ်၍ရေးဖွဲ့ထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ဒီးဒီးမှာနိုင်ငံခြားရှိသူမ၏
ဖခင်ထံသို့အပြီးထွက်သွားခဲ့တာကြာခဲ့ပါပြီ။အိမ်ထောင်ကျ၊မကျတော့ကျွန်တော်လဲမမေးမိပါ။ကျွန်တော်သာလူ ပျိုကြီးဘဝနှင့်ကျန်ခဲ့ရပါသည်။

ပို၍ပို၍အထူးကောင်းအောင်ကြိုးစားလျှက်---
လဒ-မောင်မောင်(ခေတ္တ-စင်္ကာပူ--)(ရင်တွင်းညှစ်)

မှတ်ချက်။ မြန်မာအချစ်ဇာတ်လမ်းများနှင့်ဓါတ်ပုံများ တောင်းယူလိုပါကစာရေးဆက်သွယ်ပါရန်
mgmg75@singapore.net

နောင်ထွက်ရှိမည့်အပိုင်းများ (၁)ကျွန်တော်နှင့်မိုးမိုး
(၂)အောင်အောင်နှင့်ငယ်ငယ်
And Many more true love stories with sex.